

Piše: Milutin Šošković

BRAVO ZA SPORTISTE SRBIJE I CRNE GORE

Za poslednja dva meseca sportisti naše zajedničke države Srbije i Crne Gore, osvojili su na svetskim, Evropskim, Balkanskim šampionatima i Univerzijadi pregršt medalja različitog sjaja, od zlata do bronce. Prosto da čovek ne poveruje da se naš sport, posle duge izolacije zbog poznatih rating događaja na našim prostorima, tako bezo oporavio i stao ravnopravno rame uz rame sa najjačim sportskim nacijama sveta.

Da krenemo hronološki sa uspesima plavih:

Prvo su berbu medalja započeli naši zlatni delfini - vaterpolisti. Ničeg tu nema čudnog, jer su nas oni na medalje navikli. Jedino se postavljalo pitanje kojeg sjaja će medalja biti. Zlato smo kao i uvek priželjkivali, a sa srebrom bi bili zadovoljni. No njihov kvalitet, želja za uspehom i borbenost, kao i jaka ličnost svakog pojedinca, iz utakmice u utakmicu prosto su potapali svakog protivnika. Do polufinala je sve išlo glatko, pa smo sa nestrpljenjem očekivali susret sa ekipom Hrvatske u polufinalu. Bila je to divovska borba i naravno naša nova pobjeda. Pokazali su naši momci da su mnogo bolji tim od susednih Hrvata. U finalnom meču su nas čekali naši ljuti rivali Mađari, sa velikom željom da nam prekinu trijumfalni pohod ka zlatnoj medalji. Oni koji su gledali meč, kažu da je to bio rat u bazenu. Ali po nekom pravilu, naši vaterpolisti su i ovoga puta bili smireniji i fizički pripremljeniji za uspeh, koji naravno nije izostao. Revanširali smo se Mađarima za poraz na Olimpijadi

i postali prvaci sveta.

Samo dve nedelje posle osvajanja Svetskog prvenstva, naši zlatni vaterpolisti, na turniru osam najboljih ekipa sveta održanom u Beogradu, ponovo pobeđuju Mađare i osvajaju i taj turnir. I naša studentska reprezentacija u vaterpolu, po ugledu na starije kolege osvojila je zlatnu medalju pobeđivši takođe Mađare u Finalu sa 7:4.

Izgleda da je uspeh naših delfina dao krila stihijski i Milanu Uzinoviću, koji na prvenstvu sveta u veslanju osvaja zlatnu medalju, pobeđivši sve svoje protivnike nadmoćno.

I naše košarkašice nisu htele da zaostanu za muškarcima pa su na Prvenstvu Evrope za juniorke, pobile u polufinalu vršnjakinje iz Francuske, da bi u finalnom susretu savladale ekipu Španije sa 85:74 i okitile se zlatom.

Nije ovo kraj uspeha naših sportista, već samo najava da nešto kažemo i o ekipi kadeta u rukometu, koja je rođena za zlato. Kao i pre godinu dana na Evropskom prvenstvu, muška kadetska Reprezentacija naše zemlje, maksimalnim učinkom od šest pobjeda trijumfalno je okončala učešće na Svetskom prvenstvu završenom u Kataru. Sjajna generacija igrača rođenih 1976. i kasnije, ostvarila je briljantan učinak u Dahu. Igrali su besprekorno od početka do kraja, a u finalu prosto pregazili svoje vršnjake iz Koreje, sa rezultatom 39:23, dokazavši da se je zlato našlo u pravim rukama. Jedina jača prepreka za izabranike Veselina Vujovića i Ranka

Popovića, bila je ekipa Hrvatske u Polufinalu. I u ovom duelu naši mladi rukometaši su pokazali da poseduju karakter samo pobedniku svojstven. Dobili su ovaj susret veoma teško, sa golom razlike, što je bilo sasvim dovoljno da igraju finale.

Jedan od najboljih reprezentativaca na Prvenstvu sveta Petar Nenadić, priznaje da je tek na dočeku ekipe na aerodromu u Beogradu, osetio šta se to svima tamo u Kataru dogodilo. On kaže:

- Osećaj je fantastičan. Probudiš se ujutru i kažeš sebi "Mi smo najbolji na svetu".

Za godinu dana mladi rukometaši osvojili su četiri medalje. S obzirom na njihovu mladost biće ih još mnogo. Mi u njih verujemo.

Nisu ovo sve medalje koje su naši sportisti osvojili u poslednje vreme, jer su se i naši mladi odbojkaši potrudili da se okite srebrnom medaljom na Balkanskom šampionatu, održanom prošlog meseca u Moldaviji. Da povećaju kolekciju osvojenih medalja pobrinuli su se i naši košarkaški kadeti na Univerzijadi u Izmiru, gde su posle pobjede nad Rusijom 86:77 osvojili bronzanu medalju.

Ako se po jutru dan poznaje onda sa pravom očekujemo u

ovom mesecu, još nekoliko medalja, jer na Prvenstvu Evrope nastupaju naše seniorske ekipe u Košarci, Odbojci i Rukometu. Verujemo da će nas i oni isto tako obradovati.

Nabrajali smo uspehe naših vaterpolista, košarkaša, rukometaša kao i našeg veslača Milana Uzunovića, i sa pravom smo toliko ponosni na njih jer su oni iza sebe ostavili sportiste iz mnogo bogatijih i mnogoljudnijih zemalja: Amerike, Rusije, Engleske, Nemačke, Francuske, Italije, Španije i druge. Zato ona narodna: "Boj ne bije svijetlo oružje, već boj bije srce u junaka," sve govori. Ali da ovaj komentar bude potpun, mora se nešto reći i o našem najpopularnijem sportu fudbalu. O šansama naše fudbalske reprezentacije u kvalifikacijama za Svetsko prvenstvo u fudbalu, koje se sledeće godine održava u Nemačkoj. O šansi Crvene Zvezde i Partizana, da se nađu među najboljim klubovima kontinenta, ligi šampiona i Kupu UEFA. Uz kvalitet koji imaju našim ekipama je potrebna i sreća, uz napomenu da ona ne dolazi sama, jer i druga strana to isto žel i pobedi se nada. Tu želju druge strane, da prva prođe kroz cilj, osetio je na svojoj koži samouvereni Partizan. On

je poražen usred Beograda, pred prepunim stadionom navijača, od malo poznate ekipe iz Slovačke i tako se neslavno oprostio od ovogodišnje Lige evropskih šampiona, pretrpevši i sportski i finansijski neuspeh. Ipak Partizanu ostaje uteha što će ove i sledeće godine biti prisutan na evropskoj fudbalskoj sceni, jer i pored poraza, obezbedio je učešće u Kupu UEFA.

I Crvena Zvezda bje bitku za učešće u ovom elitnom takmičenju Kupa UEFA. No ona još mora da sačeka i vidi koji je njen sledeći protivnik posle Intera iz Hrvatske. Nadamo se da neće ponoviti grešku Partizana i da će se u ovom takmičenju naći zajedno sa mnogim poznatim klubovima Evrope.

Naša fudbalska reprezentacija je naše veliko nadanje da se naš fudbal posle osam godina posta, napokon nađe na svetskoj fudbalskoj sceni. Naši reprezentativci moraju biti spremni i fizički i psihički da u naredna četiri duela, tri puta pobjede, i jednom sa Špancima remiziraju - odigraju nerešeno. Mislim da to mogu, jer Litvanija, Federacija Bosne, San Marino, ne bi trebali da nam budu velika prepreka. No nikada ne treba biti samouveren, već treba igrom pokazati da si bolji od protivnika. Do završetka ovih kvalifikacija za odlazak u Nemačku, ima puna tri meseca i četiri utakmice kao i mnogo iskušenja za naše najbolje fudbalere. Stalno ponavljam da je za uspeh u životu potrebno znanje i sreća, ali i jaka ličnost svakog pojedinca i igrača. Nadajmo se da većina naših fudbalera to ima i da će im uspeti da se plasiraju za završnicu fudbalske smotre planete. Samo hrabro plavi uz jednu napomenu:

Nemojte preceniti protivnika jer vi možete svakog pobediti. Srećno plavi na svakoj utakmici sa kim god igrate. Srećno i svim našim ostalim ekipama koje brane boje naše zemlje. A to će u naredna četiri meseca činiti, naši košarkaši, odbojkaši i rukometaši u seniorskoj konkurenciji.

Želimo im da se ugledaju na mlade selekcije, koje su u poslednje vreme osvojile mnogo medalja različitog sjaja. Nadam se da ćemo u sledećem broju Ogladala imati sa čime da se pohvalimo, i nove medalje i uspehe proslavimo.

